

modo signa negativa oppositos motui destinato motus repræsentarent, & quo pacto diverforum hominum in eundem finem consentientium operæ motibus implicatis unam Lineam describentibus responderent. Verùm cum res hujusmodi non sint admodum claræ, & aliqua etiam dissimilitudo haud rarò interveniat, visum est fatius esse hîc subsistere, quò mecum pervenire possunt qui principiis Mathefeos vel leviter fuerint imbuti, aut ingenio scientiis capiendis paulò fœlicius disposito à natura præditi; quàm ex comparatione cum re minùs nota, caliginem pro luce rebus moralibus inferre.

CAPUT V.

De Lege Naturæ ejusque obligatione.

MUnitâ jam viâ ad ea quæ sequuntur omnia, caput hoc auspicabimur à Definitione Legis Naturalis. Lex Naturæ est propositio à natura rerum ex Voluntate primæ Causæ menti satis apertè oblata vel impressa, quæ Actionem agentis rationalis possibilem communi bono maximè deservientem indicat, & integram singulorum fœlicitatem exinde solùm obtineri posse. Contrariæ huic fini Actiones & omissiones iisque annexa mala hoc modo videntur pariter & indicari & prohiberi, siquidem privationes ex oppositis suis optimè intelliguntur. Rectum enim est index sui & obliqui. Quod autem à dato termino, seu rerum statu ad finem hunc optimum viâ brevissimâ proficiscitur, id translatione à Mathematica rectæ